

א) [מוספתה פ"ח], ט) תמורה טו, א) א פ"ח טעמו שזר, ד) [מוספתה פ"ח], ט) [למקום ע"כ אהא ר"ש פ"ח וע"כ ע"כ בתוס' פ"ח וע"כ ע"כ הלך אן, ו) ס"א חל"ה, ו) מיר טו, ח) [גיטין ו, א], ט) [דף ע"ג, א], ז) [שם], ח) [ג'ל"טמא וע"ש], ט) ז"ל כפ"ח דלכאס מ"ה, ט) [ד"ה מ"ה],

הגהות הב"ב

א) גמ' אמר ר' הונא עשיתו עצמנו כ"ל ותיבת אמר רב נמקת:

גליון הש"ס

רש"י ר"ה ישוע הבן בר ישוע בתרביבין, ז"ל וישוע מתרגמין ופרק (שמות ט') ועי' רש"י ע"ז דף ד' ע"א ד"ה להס שזע:

הגהות מהר"ב

א) גמ' שאין בי עין אלא עין אומה העו. עין שטיה מקובלת ומהש"א (שמות ט') כגון בענין אמר דבניו תמיהים ק"ת מסוביה דכמות דף ט' ע"א דגמ' יונק בשבת:

לענין רש"י

פליד"א [פלידנ"ד], א. להאנא.

מוסף רש"י

גונא. מילל (חולין נא: ע"ש) פליד"ט בלע"ז, זועק מנאכ לגו, כמו גנאי גמ' פלמיה דספרא (תמורה טו), לסטים מזויין. בהמה דקה אין יכולת לשומרה והולכת ורועה צדוק אחרים (שם), מבי אתא רב לבבל, וקבע ישיבה בבורא, דשמואל הוא בהרדעא, אכל משקלא לא, וזע"ז דגמירי דמשלגה יכניה לבבל והרסו והמסגר עמו לא פסקה תורה מהב. (גיטין ו, א), שבווע ה"ב, מילה שהיא לטוף ז' (ושב"ס ב"ב טו), ידוע ה"ב, פדיון (ע"ז טו).

מרובה פרק שביעי בבא קמא

פ.

עין משפט
נר מצוה

והטבת לוקח ושוהה. פי' צקונטרס עד יום השוק ובלבד שלא ישהה העגונה שזהם שלשים יום למקחו: ובלבד שלא ישהה אס העגונה. המאחרת למקחו שלקח סמוך לעת השוק לא ישהה אותה לאחר יום השוק להשלים שלשים יום למקחה: העגונה. מאחרת

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

קלא א ב מ"י פ"ה הלכות מוקי ממון הלכה א סמך עין סו טו"ח"מ סי' מט: קלא ח ג ד מ"י שם ה"י סמך שם טור ש"ע ח"מ סימן מט סק"ד: קלא ח ו מ"י פ"ח מהלכות נדרים הלכה יג סמך לאון רמב טו"ש"ע י"ד סימן קט סק"ד: קב ז מ"י פ"ח מ"ה מקי ממון הלכה ז סמך עין סו טו"ש"ע ח"מ סימן מט סק"ד ע"י נטו: קבא ח מ"י שם הלכה ח סמך שם טור ח"מ סימן מט:

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה

השליט ומיהו צפרק שני גזירים (מיר דף טו: ושם) גזי הקפת הראש אין שייך לפרש כן דאמר ליה רב אדא בר אבהו לרב הונא לדידך מאן מקיף להו אמר ליה חובה א"ל חובה תקברינהו לבנה ואין שייך לפרש שם אלא לשון קללה אי נמי יש לומר אין יראה שמעש צקצורת צניה: מבי אתא רב אבהו. פי' צקונטרס והיו מתישצין שם מפני ישיבתו והיו רוב צדוניהן מישראל וכענין זה פי' צפרק קמא דגיטין (דף ו, ושם) עשיתו עצמנו לבבל כארץ ישראל לגיטין מני אתא רב לבבל ונעשיתו צקיאין לשמה מתוך שהרבה ישיבות וקשה לר"ת דא"כ מאי פריך התם ממתני' דעכו כארץ ישראל לגיטין אכל צבל לא והלא המטות נשנו קודם דאתא רב לבבל ונעשיתו עצמנו כבבל אתא רב לבבל והורה לנו שמות יכניה והרסו והמסגר שגלו לבבל רב הונא (ב) אמר רב עשיתו עצמנו כבבל כבלי ישראל לבהמה דקה (ב) מבי אתא רב לבבל רב ושמואל ורב אבי איקלעו לבני שבוע הבן ואמרו לה לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל שמואל

קלא א ב מ"י פ"ה הלכות מוקי ממון הלכה א סמך עין סו טו"ח"מ סי' מט: קלא ח ג ד מ"י שם ה"י סמך שם טור ש"ע ח"מ סימן מט סק"ד: קלא ח ו מ"י פ"ח מהלכות נדרים הלכה יג סמך לאון רמב טו"ש"ע י"ד סימן קט סק"ד: קב ז מ"י פ"ח מ"ה מקי ממון הלכה ז סמך עין סו טו"ש"ע ח"מ סימן מט סק"ד ע"י נטו: קבא ח מ"י שם הלכה ח סמך שם טור ח"מ סימן מט:

א) והטבת לוקח ושוהה ובלבד שלא ישהה העגונה שבהן ל' יום: ב) שאלו תלמידיו את ר"ג מהו לגדל אמר להן מותר והתנן אין מגדלין אלא הכי קא בעו מיניה מהו לשהות אמר להן מותר ובלבד שלא תצא ותרעה בעדר אלא קושרה בכרעי המטה: ג) ת"ר מעשה בחסיד אחד שהיה גונה מלבו ושאלו לרופאים ואמרו אין לו תקנה עד שינק חלב רותח משחרית לשחרית וינק ממנה משחרית לשחרית לימים נכנסו חבריו לבקרו ביון שראו אותה העו קשורה בכרעי המטה חזרו לאחוריהם ואמרו לסטים מזויין בביתו של זה ואנו נכנסין אצלו ישבו וברדקו ולא מצאו בו אלא אותו עון של אותה העו ואף הוא בשעת מיתתו אמר יודע אני א שאין בי עון אלא עון אותה העו שעברתי על דברי חברי: אמר ר' ישימעאל מבעלי בתים שבגליל העליון היו בית אבא ומפני מה חרבו שהיו מרעין בחורשין ודין דיני ממונות ביחיד ואע"פ שהיו להם חורשים סמוך לבתיהם שדה קטנה היתה ומעבירין דרך עליה: ד) ת"ר רועה שעשה תשובה אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן גר שנפל לו כלבים וחזירים בירושתו אין מחייבין אותו למכור מיד אלא מוכר על יד על יד וכן שגר ליקח בית וליקח אשה בארץ ישראל אין מחייבין אותו ליקח מיד עד שימצא את ההוגנת לו וימעה באשה אחת שהיה בנה מיצר לה וקפצה ונשבעה כל מי שיבא איני מוצרתו וקפצו עליה בני אדם שאינן מהוגנין וכשבא הדבר אצל הכמים אמרו לא נתכוונה זו אלא להגון לה כשם שאמרו אין מגדלין בהמה דקה כך אמרו אין מגדלין חיה דקה